

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/102/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112010523
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3112010523.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Ondreja Gáboríka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 11. októbra 2012 prejednal sťažnosť odsúdeného

X. S.

nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom W., V. XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu v Trenčíne č. k. 2Pp/24/2012-13 zo dňa 11.06.2012 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Odsúdený X. S. postupne vykonáva tresty odňatia slobody uložené mu rozsudkami Okresného súdu v Martine sp. zn. 12T/23/2008, 3T/40/2007, 3T/167/2010 a 2T/112/2005 s predpokladaným ukončením výkonu trestu dňa 08.12.2013.

Uznesením Okresného súdu v Trenčíne č. k. 2Pp/24/2012-13 zo dňa 11.06.2012 bol návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s poukazom na § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. zamietnutý. Proti tomuto uzneseniu hneď po jeho vyhlásení podal odsúdený sťažnosť. V písomných dôvodoch sťažnosti namietal, že z hodnotenia ústavu vyplýva, že u neho sú splnené podmienky k podmiennečnému prepusteniu, že po podmiennečnom prepustení chce žiť riadnym životom a zamestnať sa. Preto žiadal krajský súd o preskúmanie napadnutého uznesenia. Sťažnosť odsúdeného bola krajskému súdu predložená na rozhodnutie dňa 05.10.2012.

Keďže sťažnosť bola podaná včas a osobou oprávnenou, krajský súd v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto predchádzalo a dospel k záveru, že podaná sťažnosť nie je dôvodná.

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je zákonné a správne. V dôvodoch uznesenia sa súd podrobne zaoberal všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré ho viedli k zamietajúcejmu rozhodnutiu a tieto si aj krajský súd v celom rozsahu osvojil. Podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. môže súd odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Podľa ods. 2 cit. ustanovenia, pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu

odsúdený trest vykonáva. Zo spisového materiálu vyplynulo, že na prevýchovu odsúdeného, ktorý bol doposiaľ sedemkrát súdne trestaný, už bolo v minulosti pôsobené aj trestami odňatia slobody, ktoré vykonal a ktoré, ako to je zrejmé aj z predmetnej trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu odňatia slobody, nemali na jeho osobu dostatočný prevýchovný účinok. Podľa názoru krajského súdu osoba odsúdeného nedáva žiadne záruky, že v prípade podmieneného prepustenia na slobodu bude jeho náprava zavŕšená aj takýmto inštitútom Trestného zákona a to aj napriek tomu, že z výkonu trestu odňatia slobody je hodnotený kladne. Jeho resocializačná prognóza totiž vyznela ako menej priaznivá, pretože u odsúdeného je stredné riziko sociálneho zlyhania. Navyše na podporu tohto záveru krajský súd len dodáva, že odsúdenému v minulosti už bola daná možnosť podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, pričom sa neosvedčil a bol mu nariadený výkon zvyšku trestu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti má aj krajský súd dôvodné pochybnosti o tom, či prevýchova odsúdeného na slobode v prípade podmieneného prepustenia bude riadne dovŕšená.

Vychádzajúc z uvedených skutočností dospel potom krajský súd k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná a túto potom v zmysle § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon sťažnosť nepripúšťa.